



من شایسته‌ترم (بهو کرده‌وهی زیاتر) له تو، چاویوشی بکهن له بهنده‌که‌م

له حوزه‌یقه‌وه -رهزای خواه لیبیت- که پیغه‌مبیر -صلی الله علیه وسلم- ده فه‌رمویت: «بهنده‌یه کی خواه گهوره‌یان هینا که خودا پاره وسامانی پیشه‌خشی بwoo»، پیش ده فه‌رمویت: «چی کرده‌وهیه کت ئهنجامدا له دونیادا؟»، (حوزه‌یقه) ده لیت: {وَلَا يَكُنُمُونَ لِلَّهِ حَدِيثًا} [النساء: 42] واته: {وَهُوَ لَهُو رَوْزَهُهَا} هیج قسه وباشیک له خودا ناشارنه‌وه)، (بهنده‌که) ده لیت: ئهی پهروه‌ردگار سامانت پیشه‌خشیم، مامه‌له‌ی کپرین وفرؤشتمن له‌گه‌ل خه‌لکی ده کرد، یه‌کیک له ره‌وشه‌کانم ئه‌وه بwoo که لیبیورده ونهرم ونیان بووم (بهرامبیر ئهوانه‌ی قه‌رم به لایانه‌وه بwoo)، نهرم ونیان بووم بهرامبیر ئه‌وه که‌سی توانای هه‌بwoo (بؤ دانه‌وهی قه‌رزه‌که)، وموله‌تی زیاترم ده دا به ئه‌وهی توانای نه‌بwoo (بؤ دانه‌وهی قه‌رزه‌که)، خواه گهوره فه‌رموی: «من شایسته‌ترم (بهو کرده‌وهی زیاتر له تو، چاویوشی بکهن له بهنده‌که‌م». عوقيه‌ی کوری عامر وئه‌بو مه‌سعودی ئهنساری -رهزای خوايان -لیت- ده لیت: بهم شیوه‌یه بیستمان له پیغه‌مبیره‌وه -صلی الله علیه وسلم

[صه‌حیجه] [موسیلم گیراویه‌تیوه]

شیکردن‌وهی فه‌رمووده‌که: (بهنده‌یه کی خواه گهوره‌یان هینا که خودا پاره وسامانی پیشه‌خشی بwoo)، پهروه‌ردگاری پرسیاری لیده‌کات: (چی کرده‌وهیه کت ئهنجامدا له دونیادا بهو پاره وسامانه؟، پاشان (حوزه‌یقه) ئه‌م ئایه‌ته ده خوییتیه‌وه: {وَلَا يَكُنُمُونَ لِلَّهِ حَدِيثًا} [النساء: 42] واته: {وَهُوَ لَهُو رَوْزَهُهَا} هیج قسه وباشیک له خودا ناشارنه‌وه)، واتا هیج که‌سیک ناتوانیک هیج شتیک بشاریت‌هه له خواه گهوره له ره‌ریزی قیامه‌تما، هه‌روه‌کو خواه گهوره ده فه‌رمویت: {يَوْمَ تَشَهُّدُ عَلَيْهِمُ الْسِّتْهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا إِعْمَلُونَ} [النور: 24] واته: {بره‌ریزک (دیت) زمانیان وده‌ست وقاچه‌کانیان شاهیدی ده‌دهن له سه‌ریان -له دژیان- به‌هۆی کرده‌وانه‌ی که کردوویانه)، (بهنده‌که) ده لیت: (ئهی پهروه‌ردگار سامانت پیشه‌خشیم، مامه‌له‌ی کپرین وفرؤشتمن له‌گه‌ل خه‌لکی ده کرد)، یه‌کیک لهو ره‌وشه‌جوانانه‌ی له‌گه‌ل خه‌لکی برتی بwoo له لیبیورده بوون وئسانکاری ووتی: (یه‌کیک له ره‌وشه‌کانم ئه‌وه بwoo که لیبیورده ونهرم ونیان بووم -بهرامبیر ئهوانه‌ی قه‌رم به لایانه‌وه بwoo، نهرم ونیان بووم بهرامبیر ئه‌وه که‌سی توانای هه‌بwoo -بؤ دانه‌وهی قه‌رزه‌که-): واتا ئسانکار بwoo بهرامبیر ئه‌وه که‌سی که به ته‌واوه‌تی قه‌رزه‌که‌ی نه‌ده‌دایه‌وه له‌بیر بن توانایی و‌هه‌رچه‌کی هه‌بیواهه لیتی و‌هه‌ریده‌گرت. (وموله‌تی زیاترم ده دا به ئه‌وهی توانای نه‌بwoo -بؤ دانه‌وهی قه‌رزه‌که-): واتا ئارامگر بwoo بهرامبیر ئه‌وه که‌سی توانای نه‌بwoo قه‌رزه‌که‌ی بداته‌وه، بؤیه لیتی خوش ده‌بwoo یان موله‌تی زیاتر پیش ده دا بؤئه‌وهی بتوانیت قه‌رزه‌که‌ی بداته‌وه. خواه گهوره فه‌رموی: (من شایسته‌ترم -بهو کرده‌وهیه -زیاتر له تو): واتا چونکه تو لیبیورده بوویت بهرامبیر بهنده‌کانم، بؤیه من شایسته‌ترم بهوهی لیت خوشم بیم. (چاویوشی بکهن له بهنده‌که‌م): واتا خودا به فریشته‌کان ده فه‌رمویت که چاویوشی لیبیکهن وسزای مه‌دهن و‌گوناهه‌کانی له سه‌ر لابه‌ن؛ بؤیه خودا له هه‌موو گوناهه‌کانی خوش ده‌بیت به‌هۆی لیبیورده بوون وجوانی مامه‌له‌کردنی له‌گه‌ل بهنده‌کانی خواه گهوره، پاداشتی چاکه چاکه‌یه. عوقيه‌ی کوری عامر وئه‌بو مه‌سعودی ئهنساری -رهزای خوايان لیت- ده لیت: (بهم شیوه‌یه بیستمان له پیغه‌مبیره‌وه -صلی الله علیه وسلم-): واتا ئه‌وهی حوزه‌یقه گیرایه‌وه له پیغه‌مبیر -صلی الله علیه وسلم- ئهوانیش بهه‌مان شیوه بیستیان له پیغه‌مبیره‌وه -صلی الله علیه وسلم- به بن زیاد وکم.

النّجّات الخيريّة
ALNAJAT CHARITY

